

det skal være „mindst 450 Mand“, som bliver tilbage.

Marineministeren: Naar man tager Tallet 450 og dertil lægger det øvrige Antal, som mindst skal indkalbes, seer jeg ikke, at det nødvendigtvis vil overstige de 600, som det ærede Medlem omtalte.

Ordføreren: Jeg maa med Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Ringkjøbing (Madsen), navnlig henholde mig til, hvad der blev svaret derpaa af den ærede Minister. Jeg antager det for sikkert, at vi trygt kunne stole paa, at Marinebestyrelsen vil bevare den samme Omhu for Mandskabet, som den virkelig altid har vist i denne Henseende, at den ikke vil forlange Urimeligheder af det eller Ting, som kunne medføre unødvendig Fare og Skade for dets Helbred og Førlighed. Jeg holder mig overbevist om, at, dersom et saadant Vintertogt kommer istand, som af saa mange andre Grunde maa erkjendes at være ønskeligt og hensigtsmæssigt, saa vil det skee paa en saadan Maade, [at alle] mulige Hensyn ville blive iagttagne i denne Henseende. Naar den ærede Marineminister har henpeget paa en Omstændighed, som er fuldkommen rigtig, nemlig at det kun er et Maximumstal, der er sat med Hensyn til Indkaldelsen, saa har han jo tillige erindret om, at det er ifølge hans eget Forlangende, at dette Maximum er blevet sat 100 Mand højere, end det oprindeligt af ham selv forlangtes; dermed er der altsaa givet det nødvendige Svar paa den Bemærkning, der i et tidligere Foredrag kom fra den ærede Minister, at han ikke kunde siges at bære Ansvar for, at Mandskabet ikke bliver saa fyldigt uddannet, som han oprindeligt havde tilsiget. Denne Forøgelse af Mandskabet, som han selv har ønsket, tyder nemlig hen paa, at han antager netop paa denne Maade at kunne faae det behøvrige Antal uddannet i det ene Aar, medens det tydeligt fremgaaer af alle de Beregninger, der ere anstillede, at man i den samme Periode, hvori man erhverver sig Mandskab til Sørens Linie, vil kunne ved det oprindeligt foreslaaede Antal opnaae, i alt Fald om ikke mange Aar, det nød-

vendige Antal af øvet Mandskab til Flaaden. Men jeg skal ikke forlænge Debatten herom i Thinget, da jeg antager, at det for dem, der ikke have haft Leilighed til at sætte sig ind i disse Ting, ikke vil kunne gjøres saa tydeligt, som det maatte ønskes.

Jeg skal derfor forlade dette Punkt og skal blot tilføie et Par Ord med Hensyn til Mindretallets Forslag. Jeg staaer i denne Henseende saaledes, at jeg her for et Aar siden har holdt paa, hvad der nu foreslaaes af det ærede Mindretal. Da jeg altid gjør mit Bedste for at tale fuldt ud og oprigtigt til Thinget, kan jeg ikke heller nu sige Andet end, hvad der er min Mening, nemlig at jeg har været af den Anskuelse, at en Udrustning af 900 Mand i 6 Maaneder vilde være tilstrækkelig, men at jeg ved de Debatter, der have fundet Sted herom, væsentlig ved Sagens Behandling her ifjor, er bleven rokket i den Overbeviisning, som jeg tidligere har haft, og fik en levende Fornemmelse af, at det i Særdeleshed for Officererne og Underofficererne er en meget væsentlig og vigtig Ting, at der kommer en noget større Udrustning, samt at den Tvivl, som jeg da fik, senere ved de Forhandlinger, som fandt Sted i Udvalget og ved, hvad jeg deels selv har kunnet overveie og deels har kunnet see af Andres Overveielser i denne Sag, er bleven en Overbeviisning hos mig, saa at jeg nu er kommen til den Anskuelse, at vi bør vedtage det Forslag, der er kommen fra Ministeren. Jeg erkjender, at Udgiften derved er ikke ubetydelig, muligen bliver den dog ikke saa stor, som af det ærede Mindretal er angivet, det kan jeg ikke beregne nøjagtigt; men ogsaa med Hensyn til de Beregninger, der ere anstillede derimod, kan det antages, at de i et Par enkelte Punkter ere mindre rigtige, i alt Fald er Forskjellen ikke stor. Spørgsmaalet er imidlertid, om vi overhovedet ville forhøie den Sum, der er bestemt til Udrustninger, og det troer jeg, at vi bør, naar vi ville opnaae Diemebedet med denne Lov. Jeg har nu gjentagende anført, hvad der fra flere Sider og ogsaa i Betænkningen er fremsat som Hovedpunktet, og Mere kan jeg ikke føie til.

Der er kun et Par Poster, som jeg endnu skal tillade mig kortelig at berøre. Den ene an-